

[Wilhelm]

kaldte socialistiske partier i både 2. og 3. Internationale.

Derfor ser vi endnu en gang, at det er VS, som må tage initiativet til forsvar for de »borgerlige«, demokratiske rettigheder og retsgarantier, som det sker med disse forslag.

De foreslåede regler for registrering i politiets registre (L 18) indebærer, at retsplejelovens fastlæggelse af efterforskningsopgaver (§ 742) respekteres, således at der i efterforskningssammenhæng kun må registreres på grundlag af konkret begrundet mistanke i tilknytning til en *begået* lovovertrædelse. Samt at vedkommende skal slettes af registret, hvis mistanken ikke kan bestyrkes.

Reglerne for indgreb i meddelelseshemmeligheden (L 19) skærpes, således at brevåbning og telefonaflytning kun kan besluttes for kortere perioder ad gangen, der skal beskikkes en forsvarer for den, indgrebet rettes imod, kendelse om forlængelse af indgrebet forudsætter en vurdering af de hidtil opnåede resultater, og der skal mere undtagelsesfrit end nu gives efterfølgende oplysning om indgrebet.

Forslaget vedrørende anvendelse af politi-provokatorer (L 20) er et ubetinget forbud mod, at politiet fremkalder eller medvirker til strafbare handlinger.

De skærpede varetægtskriterier (L 21) ændrer *strafammen* på 1 år og 6 måneder til en forventet straf på 1 år eller derover. Totalisolation under varetægt foreslås helt afskaffet (L 22). Og der opstilles tidsrammer for afhøringer, som skal hindre falske udmattelsestilståelser (L 23). Overtrædelse af retsgarantierne medfører, at de pågældende myndighedspersoner forflyttes til andre opgaver for en periode på mindst 2 år (L 24).

Ved regler for politiets og anklagemyndighedens udtalelser om sigtede tilstræbes en højere grad af ligestilling mellem anklagemyndigheden og forsvaret, især for at mindske risikoen for, at nogen bliver »dømt på forhånd« i offentligheden (L 25). Det præciseres, at politividner ikke skal have særrettigheder fremfor andre vidner (L 26), hvilket ellers er blevet en uhjemlet praksis.

For at modvirke omgåelse af retsgarantierne fastslås det, at beviser o.l., som er opnået ved særlige efterforskningsskridt, som forholdet ikke berettiger til, ikke kan benyttes (L 27). Nævningeinstitutionen foreslås genindført i alle alvorligere straffesager, idet

strafframmekriteriet afskaffes til fordel for en regel om, at retten ikke skal kunne idømme frihedsstraf på 3 år eller mere uden undermedvirken af nævninge (L 28). Samtidig foreslås det, at der ikke må ske utidig påvirkning af nævningenes afgørelse af skyldspørgsmålet ved oplysninger om sigtedes fortid, før skyldspørgsmålet er afgjort (L 29), samt at retsbelæringen – bl.a. af hensyn til vurderingen af en senere genoptagelsesansøgning – skal optages i retsbogen (L 30). Endelig foreslås kriterierne for genoptagelse af straffesager lempet (L 31).

De forslag, der vedrører kontrol med politiet, omfatter for det første et forslag om, at polititjenestemænd, som udøver myndighed over for personer på frit tilgængeligt sted, almindeligvis skal optræde uniformeret, samt regler for legitimation i andre tilfælde (L 32). Desuden fastslås retten til at fotografere politiet i funktion (L 33), hvor politiledelsen har påberåbt sig at være omfattet af straffelovsbestemmelserne om privatlivets fred, samt retten til at aflytte politiradioen (L 34). Endelig bygger forslaget om en nyordning vedrørende behandling af klager over politiet på den skitse, som er fremlagt af Dansk Retspolitisk Forening, og hvis væsentligste træk er, at det ikke skal være politiet, der undersøger og deltager i afgørelsen af klagesager mod sig selv, men en uafhængig klageinstans, over for hvem politiet såvel som klageren har lejlighed til at afgive forklaring (L 35).

Jeg skal i øvrigt henvise til de mere detaljerede bemærkninger, der følger hvert enkelt lovforslag.

Den første sag på dagsordenen var:

*1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Svend Andersen.*

**Formanden:**

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 8. oktober 1981, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: